

[Wilhelm.]

mokratiske ordfører, hr. Auken, i radiotinget i lørdags, hvor han sagde, at hvis vi ikke gør noget drastisk nu, så kommer vi under administration, og hvad vil det betyde? Drastiske besparelser på de offentlige budgetter og en fordobling af arbejdsløsheden, sagde han. Der er intet som helst belæg for det. Det står i skærende modstrid til, at regeringens egen finansminister få minutter før over for politisk-økonomisk udvalg havde erklæret, at Danmark stadig væk var i stand til at optage førsteklasses internationale lån – eller blev der sagt internationale lån på førsteklasses betingelser? Alligevel skal der hetzes og skræmmes for at forberede på en fortsættelse af den asociale krisepolitik, som regeringen har ført.

Der er ingen realiteter i disse skræmmebilleder om at komme under international administration. Vi undervurderer ikke dette problem i VS, vi er meget kede af, hvis det skulle komme så vidt, og vi har god grund til at være det. Men det er hykleri, når socialdemokratiet og venstre og andre skræmmer med det, for det er præcis den samme administration, som de frivilligt har påtaget sig, det er præcis det samme, valutafonden har krævet af Italien, som regeringen med sine forligspartier allerede har påduttet den danske befolkning. Det er i virkeligheden på visse områder skrappere end det, man har budt disse lande.

I den situation, vi står i, synes vi i VS, at der er meget behov for, at venstrefløjten kunne formulere det, vi har kaldt en offensiv krisepolitik. Jeg skal ikke gentage hovedelementerne i en sådan politik, dem har vi nævnt så tit, og vi har konkretiseret politikken med energipolitiske beskæftigelsesforslag, med boligforslag, med interessen for den offentlige service i den situation, vi har, og vi ville da nok også være positive over for en sådan idé, som kristeligt folkeparti har lanceret her, med at give fædrene til små børn bedre lejlighed til at være hjemme i de første år – eller jeg hørte måske forkert? Der var mange ting, som kunne gøres, og som ville opfylde de betingelser, som VS har stillet for en offensiv krisepolitik.

I den sammenhæng kan jeg ikke lade være med at udtrykke en dyb beklagelse over, at andre partier på venstrefløjten efter vores mening så at sige forvirrer begreberne og gør det vanskeligere at finde fodslag i arbejderklassen for en offensiv krisepolitik i arbejderklas-

sens interesser. Når man f. eks. fra SFs højrefløj direkte plæderer for indkomstpøolitik, så er det klart, det må skabe forvirring. Det kan hovedparten af SF ikke gøre for, her skal de være undskyldt, men når denne hovedpart af SF ved formanden så sent som i tv-tinget forleden talte for de krybende devalueringer og var i den absurde situation at skulle belære hr. Niels Helveg Petersen og økonomiministeren om, at det i virkeligheden var reallønsnedgang, man dér talte for, så synes vi nok, det er ting, der vanskeliggør, at man får dannet en samlet front for en offensiv krisepolitik.

Når man går ind for erhvervsstøtteordninger – ukritisk – som det sker dér, og når man går ind for de selektive eksportstøtteordninger, finder vi, at det faktisk har den samme skadevirkning for klarheden, for alternativet, for mulighederne for at tømre sammen en mobilisering med henblik på en anden krisepolitik end den, socialdemokratiet med sine forligspartier har lagt op til.

Lawaetz (FP):

Man er så vant til at beskyldte fremskridtspartiet for at overdrive. Det glædede mig derfor, at vi kun var nået til, at arbejdsløsheden var fordoblet i statsministerens regeringstid, mens hr. Wilhelm mente den var tredoblet.

Venstres ordfører, hr. Christophersen, udtalte, at fremskridtspartiet vel nok var gået til valg på fantastiske ting. Er det ikke fuldt ud bevist, at traditionel tænkning ikke slår til? Den elendige situation kan ikke tilsløres, selv ikke med de bedste talegaver.

Det var interessant at konstatere, at der intet væsentligt nyt kom frem i de traditionelle partiers ordførertaler. Det var lige så interessant fra salen at konstatere, at man lyttede med interesse til mit partis ordfører, hr. Svend Andersen (Rosk. a.), selv økonomiministeren lagde avisen. Hvorfor? Fordi man, hvor nødt man end vil, begynder at indse, at man simpelt hen er nødt til at følge nogle af vore forslag.

Socialdemokratiet har været meget dygtigt, vel at mærke til at føre partipolitik. Det viste valget. Men den økonomiske politik er, som man ser i dag, totalt mislykket. Det er dygtigt gjort, at man kan blive ved med at holde vælgerne hen med snak og selvros, idet man nævner stribevis af forslag, som overhovedet ikke har virket.

Hr. Auken var tilfreds med alt det, man havde fået gennemført. Det er rigtigt, man